

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE,

Judecători: Nadejda TOMA, Ghenadie NICOLAEV,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Karakaya Alexei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 16 aprilie 2014 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Karakaya Alexei Alexandr, născut la 05.01.1988, originar și domiciliat or. Cahul, str. Bogdan Petriceicu Hașdeu 8 A, ap.3 A.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 01.02.2013 – 16.04.2014,

Instanța de apel: 17.06.2014 – 17.02.2015,

Instanța de recurs: 20.05.2015 – 29.07.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 16 aprilie 2014, procesul penal în privința lui Karakaya Alexei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Inculpatul Karakaya Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin.(2) lit. b), e) Cod penal la 5 ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Karakaya Alexei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani,

obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de Moraru Anatolie și Moraru Denis privind încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Karakaya Alexei și Jelescov Serghei în beneficiul lui Moraru Anatolie și Moraru Denis suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în ce privește prejudiciul material, acțiunea civilă s-a admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Jelescov S., însă în privința acestuia recurs ordinar nu a fost declarat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Jelescov Serghei împreună cu Karakaya Alexei la data de 19 ianuarie 2012, între orele 20.00-21.00, aflându-se lîngă barul „Insomnia”, situat în or. Cahul, bd. Victoriei nr.1, avînd scopul aplicării leziunilor corporale, în urma unui conflict apărut cu Moraru Anatolie și Moraru Denis, intenționat le-au aplicat lovituri cu mînile și picioarele, apoi Jelescov Serghei le-a aplicat ambilor lovituri cu o armătură pe diferite părți ale corpului, cauzându-le lui Moraru Anatolie leziuni corporale, manifestate prin echimoze pe obraji, umăr, femur, comoție cerebrală, fractura osului radial din dreapta și a osului nazal, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.44d din 10 februarie 2012, se califică ca leziuni corporale medii, iar lui Moraru Denis leziuni corporale în formă de edem-echimoză pe obraji, spate, comoție cerebrală, fractura coastei 11 din dreapta, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.45d din 10 februarie 2012, se califică ca leziuni corporale medii.

Tot ei, Jelescov Serghei împreună cu Karakaya Alexei, în noaptea de 17 ianuarie spre 18 ianuarie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Dermenji S. cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin alegerea de chei au pătruns în magazinul „Orange” din str. Lenin 52, or. Comrat, de unde au sustras bunuri în valoare de 49 717, 98 lei, prin ce au cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Jelescov Serghei și Karakaya Alexei instanța de fond le-a încadrat în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață*” și nu a provocat urmările, prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvîrșită în privința a două persoane și de către două persoane, și în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal „*furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în*

încăpere de către două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune considerabile”.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Karakaya Alexei a declarat apel, solicitând casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită o pedeapsă minimă și un termen de probă minim.

A invocat că în momentul când a comis infracțiunea la 19.01.2012 sancțiunea art. 152 alin.(2) Cod penal prevedea pedeapsa cu privarea de libertate pe un termen de la 3 pînă la 6 ani. Susține că instanța a aplicat față de el o pedeapsă care este aproape de pedeapsa maximă adică 5 ani, și de asemenea apropiat de maxim, termenul de probă - 4 ani. Consideră că o asemenea pedeapsă este inechitabilă.

A mai indicat inculpatul, că instanța la stabilirea pedepsei n-a ținut cont de vîrsta sa, faptul că are la întreținere nu numai copilul minor, ci și soția care se află în concediu de îngrijire a copilului. Susține că participarea sa la comiterea infracțiunii a fost minimă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2015 apelul declarat de inculpatul Karakaya Alexei a fost admis, sentința instanței de fond a fost casată parțial, în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Jeleascov Serghei în beneficiul lui Moraru Anatolie și Moraru Denis cîte 1250 (o mie două sute cincizeci) lei pentru fiecare cu titlu de pagubă morală, precum și s-a dispus încasarea de la Karakaya Alexei în beneficiul lui Moraru Anatolie și Moraru Denis cîte 1250 (o mie două sute cincizeci) lei pentru fiecare cu titlu de pagubă morală.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond, au fost menținute.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a notat, că argumentele inculpatului Karakaya A. precum că i s-a stabilit o pedeapsă prea aspră și solicitarea acestuia de a fi pronunțată o nouă hotărâre prin care să fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, instanța le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, reieșind din următoarele: la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării acestuia, iar pedeapsa urmînd a fi stabilită în limitele prevăzute de legea penală.

În acest sens instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a reținut, că reeducarea și corectarea inculpaților e posibilă numai în condițiile stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea art.90 Cod penal, și numirea unui termen de probă de 4 ani, oferindu-i inculpatului posibilitatea reală să dovedească faptul corectării sale prin comportamentul corect și exemplar, prin necomiterea pe viitor a altei infracțiuni, fapt ce va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Astfel instanța de apel a conchis, că individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de fond a fost legală, întemeiată și motivată, de aceea a ajuns la concluzia, că nu există temei legal pentru admiterea apelului inculpatului și se impune soluția de menținere a hotărîrii atacate în latura penală.

Cu referire la latura civilă a cauzei instanța de apel a menționat, că prima instanță incorect a încasat în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părților civile Moraru Anatolie și Moraru Denis prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, adoptînd în acest sens o soluție eronată, deoarece potrivit practicii judiciare constante prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, se încasează de la fiecare parte civilmente responsabilă în mod separat, dar nu în mod solidar.

Instanța de apel a considerat, că ținînd cont de săvârșirea de către Karakaya Alexei a infracțiunii imputate, acordarea unei compensații pentru prejudiciul moral în această cauză este justificată, deoarece Moraru Anatolie și Moraru Denis au avut incontestabil suferințe psihice și fizice, iar acest prejudiciu moral urmează a fi pus pe seama inculpaților, însă, reieșind din suma de 5000 lei, acordată părților civile de instanța de fond, și ținînd cont de principiul neagrării situației în propriul apel, instanța de apel a conchis de a dispune încasarea de la Jeleascov Serghei în beneficiul lui Moraru Anatolie și Moraru Denis cîte 1250 lei pentru fiecare cu titlu de pagubă morală și de la Karakaya Alexei în beneficiul lui Moraru Anatolie și Moraru Denis cîte 1250 lei pentru fiecare cu titlu de pagubă morală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 08.04.2015 inculpatul Karakaya Alexei declară recurs ordinar, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești pronunțate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă minim posibilă.

Consideră recurentul că instanțele judecătorești i-au aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece la adoptarea hotărârii instanța de apel nu a comis erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat. Colegiul penal menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.*

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat reieșind din următoarele:

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și,

respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul Karakaya Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani iar în redacția legii la momentul comiterii infracțiunii prevedea o pedeapsă de la 3 la 6 ani închisoare, instanța aplicându-i inculpatului o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de 4 ani.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art.90 alin.(2) Cod penal, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Karakaya A., pentru infracțiunea comisă, instanța de

fond și cea de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Karakaya Alexei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Karakaya Alexei Alexandr**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 20 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV